

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, în cauza penală în privința lui,

Djurleac Dumitru xxxxxxxxx, născut la xxxxxxxxxx, originar din xxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.09.2020-20.05.2021;

Instanța de apel: 09.06.2021– 04.08.2021;

Instanța de recurs: 02.11.2021– 09.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița, din 20 mai 2021, Djurleac Dumitru, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 362 alin.(1) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa cu amendă în mărime de 600(șase sute) unități convenționale, în sumă de 30 000(treizeci mii) lei.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse prima instanță a reținut că Djurleac Dumitru, la data de 17.08.2020, aproximativ la orele 21⁴⁵, urmărind scopul trecerii ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, contrar prevederilor art.13 alin.(1) al Legii cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, nr.215 din 04.11.2011, care prevede că, „Persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat, ... doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, ocolind punctele de trecere a frontierei de stat, s-a apropiat de malul râului Nistru și asigurându-se că nu este observat de către grăniceri, eludând controlul de frontieră efectuat la trecerea acesteia, a încercat să treacă ilegal, prin înot râul Nistru, în Ucraina, în apropierea semnalului de frontieră 0126 aval 400 m., aflat în regiunea or. Otaci, raionul

Ocnița, însă din cauze independente de voința sa nu și-a atins scopul, fiind reținut de către colaboratorii Sectorului poliției de frontieră „Otaci”.

Acțiunile lui Djurleac Dumitru au fost încadrate în baza art. art. 27, 362 alin.(1) Cod penal după indicele - tentativa de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludare.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- Inculpatul Djurleac Dumitru, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei decizii prin care să fie achitat.

- Avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului Djurleac Dumitru, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală să fie dispusă achitarea inculpatului Djurleac Dumitru de sub învinuirea adusă.

3.1 În motivarea cererii de apel, inculpatul a invocat că:

- nu a avut intenția de a traversa frontiera în Ucraina a dorit numai să se scalde și apoi să se deplaseze în satul Moșana, raionul Dondușeni, rezonabil se pune întrebarea cum putea el să supraviețuiască în Ucraina având cu el numai 150 lei și careva lucruri personale, fără a avea în Ucraina nici cunoscuți, nici rude;

- a fost reținut pe malul râului Nistru de colaboratorii poliției de frontieră, îmbrăcat, cu rucsacul în spate, fără a avea intenția de a traversa înot râul Nistru, însă instanța de judecată această declarație a ignorat-o susținând probele acuzării, evident și acuzatorul de stat a luat poziția colaboratorilor de poliție ignorând declarațiile inculpatului;

- instanța de judecată nu a stabilit rolul inculpatului, care au fost acțiunile reale a acestuia, care a fost implicarea directă sau indirectă a acestuia în comiterea infracțiunii;

- în cadrul urmăririi penale de asemenea și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, fiindcă nu a comis această infracțiune.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Polivenco Victor a invocat că:

- soluția adoptată de prima instanță se bazează exclusiv pe presupuneri în latura probării intenției inculpatului de a traversa frontiera de stat ilegal;

- potrivit actului de constatare din 17.08.2020 se atestă că la data de 17.08.2020 în jurul orelor 21⁴⁵ de către angajații Poliției de Frontieră a fost observat cet Djurleac Dumitru care avea asupra sa rucsac cu haine și o bucată de polistiren cu care se invocă că ar avea intenția să traverseze albia râului Nistru pentru a ajunge în mod ilegal pe teritoriul Ucrainei;

- la materialele cauzei lipsește probă în latura depistării în momentul reținerii inculpatului asupra sa a fâșiei de poliester descrisă în procesul-verbal de constatare;

- potrivit procesului verbal de examinare a obiectului din 17.08.2020 (data reținerii lui Djurleac Dumitru) organul de urmărire penală a cercetat lucrurile aflate asupra reținutului și anume un rucsac cu 25 de lucruri în el. Menționează că în textul procesului verbal nu se face referire la bucata de poliester indicată în actul de constatare emisă de Sectorul Poliției de Frontieră „Otaci” din 17.08.2020.

- consideră că aceste circumstanțe de fapt denotă lipsa utilajului cu care ar putea fi săvârșită infracțiunea de către Djurleac Dumitru și probează lipsa intenției acestuia de a traversa ilegal frontiera;

- la materialele cauzei nu este anexat procesul-verbal de reținere a lui Djurleac Dumitru pentru a putea fi verificate declarațiile făcute de acesta în momentul reținerii și a le suprapune cu declarațiile martorilor care declară că în momentul reținerii ultimul a recunoscut intenția de a traversa frontiera în mod ilegal;

- în prezenta speță organul de urmărire penală nu a probat existența intenției lui Djurleac Dumitru de a traversa ilegal frontiera de stat și soluția instanței de fond se bazează doar pe presupuneri;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 04 august 2021, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de către inculpatul Djurleac Dumitru și de avocatul Polivenco Victor în interesele inculpatului, și menținută fără modificări, sentința Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 20.05.2021.

4.1 Instanța de apel a stabilit că, judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului Djurleac Dumitru în baza art.27, 362 alin.1 Cod penal, totodată corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

În urma evaluării probelor cercetate, instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Djurleac Dumitru în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.27, 362 alin.1 Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

În continuare, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului Djurleac Dumitru, prin care nu recunoaște vinovăția nu au putut fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției lui Djurleac Dumitru în tentativa de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludare, aceste declarații ale inculpatului se contrazic cu probele existente pe cauză, care demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate și stabilite de instanța de fond, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatului, care nu poate fi îngrădit.

Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședință de judecată s-a confirmat stare de fapt probată, atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești.

Prima instanță în ședință de judecată cu certitudine a constatat faptul că, inculpatul Djurleac Dumitru la data de 17.08.2020, aproximativ la orele 21⁴⁵, ocolind punctele de trecere a frontierei de stat, s-a apropiat de malul râului Nistru și asigurându-se că nu este observat de către nimeni, a avut intenția de a sări în râul Nistru având cu sine lucruri personale pentru prima folosință și o bucată de plasă cu care intenționa să treacă ilegal, prin înot, din Republica Moldova în Ucraina.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Djurleac Dumitru, prima instanță a reținut din materialele cauzei că inculpatul a fost anterior condamnat, și anume: 1) prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 22.07.2020 pe art.217 alin.(2) și 248 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită în baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni pedeapsa închisorii pentru un termen de 2 (doi) ani (f.d.36-39). Ulterior, prin Decizia Curții de Apel Bălți din 03.03.2021, sentința în cauză a fost casată parțial, prin care pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, Djurleac Dumitru a fost recunoscut vinovat, însă a fost eliberat de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspundere penală, prevăzută de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(2) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni.

În ședința de judecată prima instanță a mai stabilit, că Djurleac Dumitru a ispășit pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Bălți din 03.03.2021, fapt confirmat prin informația parvenită de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul nr.11 cu nr.5/2055 din 19.03.2021, însă, potrivit art.111 alin.(1) lit. g) Cod penal, antecedentele penale inculpatului nu sunt stinse deoarece nu a expirat 2 ani după executarea pedepsei. Astfel, prima instanță a

reținut, că inculpatul Djurleac Dumitru anterior a fost condamnat, antecedentele penale nefiind stinse, vina nu a recunoscut, la locul de trai se caracterizează din punct de vedere satisfăcător (f.d.31), la evidență medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.41- 42), anterior nu a fost tras la răspunderea contravențională (f.d.40). Reieșind din caracterul faptei comise, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului Djurleac Dumitru, prima instanță a considerat rezonabil aplicarea pedepsei cu amendă, reieșind din limitele prevăzute la art.362 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel în sensul dat, a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Djurleac Dumitru a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. 2 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovată, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600(șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie 30000(treizeci mii) lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) și 8)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, și cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului invocă:

- instanța de apel nu s-a expus cu privire la circumstanțele de fapt și de drept invocate de către apărare în apelul suplimentar depusă în ședința de judecată din 04.08.2021 prin care a fost invocat faptul că declarațiile martorilor audiați pe caz nu corespunde cu circumstanțele de fapt constatate de către organul de urmărire penală;

- deși martorii audiați pe caz declară că inculpatul asupra sa a avut o bucată de poliester aceasta nu este reflectat în procesul-verbal verbal de examinare a obiectelor depistate asupra lui Djurleac Dumitru în momentul reținerii și la materialele cauzei nu există ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict a unui obiect cu care inculpatul ar putea traversa prin înot albia râului Nistru;

- divergențele între declarațiile martorilor și cele constatate prin procesul verbal de examinare a obiectelor au fost invocate în cadrul examinării apelurilor declarate însă în textul deciziei nu se regăsește motivarea respingerii argumentelor indicate în apel și susținute în ședința de judecată de către apărare și inculpat;

- consideră că infracțiunea prevăzută de art. 362 Cod penal se consideră consumată din moment ce Djurleac Dumitru ar fi traversat ilegal

albia râului Nistru, invocă că nu poate fi reținută în acțiunile lui Djurleac Dumitru componența de infracțiune prevăzută de art. 27, 362 Cod penal din moment ce ultimul nici un a intrat în apele râului și la materialele cauzei nu a fost recunoscut în calitate de corp delict careva utilaj pentru a pluti pe apele râului Nistru;

- în urma examinării cauzei în prima instanță și instanța apel nu a fost determinat timpul cât s-a aflat Djurleac Dumitru pe malul râului Nistru și dacă acest timp ar fi permis ultimului de a încerca să traverseze ilegal frontiera.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei, a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul cererii de recurs ordinar invocă în calitate de temeiuri de drept pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) *pct. 6) și 8)* Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, lecturând recursul declarat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate de către recurent în partea dispozitivă a acestora, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond și făcând deducții proprii referitor la acțiunile inculpatului în ziua de 17 august 2020.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la eroarea prevăzută la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocat de către recurent, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal, atestă că acesta a omis să concretizeze prin ce se confirmă acestea, lipsind o motivare corespunzătoare în acest sens.

Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile recurenților, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate de către autorul cererii de recurs, Colegiul penal reține că acesta se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, recurentul a efectuat o evaluare proprie a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căruia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Djurleac Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 27, 361 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este efectuată doar de către instanța de judecată, iar intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului Djurleac Dumitru conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal relevă, că din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurenților privitor la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea

juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Djurleac Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 361 alin. (1) Cod penal, *tentativa de trecere ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludare*.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Djurleac Dumitru, astfel corect concluzionând că în acțiunile acestora sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 361 alin. (1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, soluție pe care instanța de recurs o reține ca fiind una corectă și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Pe cale de consecință, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată nici existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie

1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că fapta întrunește elementele infracțiunii.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2021, în cauza penală în privința lui *Djurleac Dumitru xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 martie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie